

вать на денъ По една мома, вода ми си леать. *М. 31.* Светъ сѣ бере, чешма гледи—, вода лие. *М. 186.* Три моми вода леать, Дур' а'оръ ми го кършееть. *М. 306.* В пустиня бѣга мома Драганка, Съззи ъ лѣла, дърва ъ брала, Дърва ъ брала, сама ги клала. *Д. 56, 18—20.* *Объ опаданіи листьевъ:* Ветаръ ми веить, гора сѣ лентъ—, мома ми цвилить: „Офъ леле майко ми студить“. *М. 495.* *О человеческой души при выраженіи сильнаго чувства:* Твое лице' се бѣлее, Моя душа ми сѣ лее. *М. 298.* 2) лью, отливаю (*изъ метала*): Подъ сенка седать златари, Златни си сѣдла златеха, Златени узди лееха. *М. 538.* Кога не позна 'уба'а Яна, Баре не позна деветъ пѣрстени, Що си'и пракаль? *М. 156.* Отъ сребро кят сѣдла кова, От злато кят узди *мѣти.* *Д. 39, 20—21.* Куршуми-тѣ, кои-то са лѣять по насъ, случвать тѣй вѣрно, като да сѣ сѣщо отъ шведски куршумъ. *Л. Д. 1875 р. 135.* *О сочиненіи стиховъ:* Трѣбва наистина да бѣхъ едро добиче, ако да не почвахъ дя лѣя стихове! *Л. Д. 1875 р. 128* *Лѣж са 1)* льюсь: Срѣбробистъръ-тѣ лѣй ся Дунавъ—Тамъ истича и лѣй Марица Срѣбропѣнѣ-тѣ водица. *ib. 120.* 2) отливаюсь (*о постройкѣ зданій въ народныхъ пѣсняхъ*): Дѣто Марійка гореше Бѣл се мѣнастир лѣжше, Дѣто буля ъ гореше Черно си кърви тичеше. *Д. 44, 46—49.*

Ли *вопросит. частица* ли: Като щѣт да ме обесѣт, На пазар ходили ли сѣ, Конопе кувили ли сѣ. *Д. 29, 21—23.* Хячъ да бѣди работа ли е: такъвъ ученъ чиякъ устава ли въ наше село? *Зк. 28.* Азъ да ви кажа ли азъ васъ: додѣ побѣлей тѣзи брада, какви ми ти години не съмъ прикарвалъ. *Зк. 21.* Въ писмото си не го ли молихъ да ми дозволи да се видими днесъ тука въ Досала? (*Habe ich ihn nicht*). *Э. Г. 66.* Нашатъ чорбаджія прави много добрини на хора-та, ама помнятъ ли? *Л. Д. 1870 р. 177.* Трѣбѣ да откраднемъ царкынкѣ-тѣ отъ кулѣ-тѣ.—Да ъ откраднемъ ли? Нѣ, не можемъ ъ открадѣ. (*Надо выкрасть королеву.—Выкрасть? Нѣтъ изъ кулы не выкрадеши.*) *Р. 159.* „Райна кѣде ъ?“ попыта пакъ Боянъ. „Райна ли?“ рече Обренъ „Гдѣ Р?“ *спросилъ Боянъ.* „Гдѣ?“ *повторилъ О. Р. 156.* Самуилъ ли? *Самуилъ? ib.* На кѣдѣ брате?—На кѣдѣ ли?! *Куда брате?—Куда! ib.* 2) *повторительная частица:* „Женишъ ма мамо гудишъ ма. Ала ма, мамо не питашъ, Жени ли щѣ са, не щѣ ли?“ *Ч. 261.* И ние отеднѣжъ се събираме до хилядо и седемъ стотинъ души, ти на чело пѣрвъ, а тамъ—касапинъ ли е, терзия ли, бакалинъ ли зади насъ, и каведжии, и бербере, и сѣкакви майсторе (*und Metzger und Schneider und Krämer hinterher*). *Пу. 14.* 3) ли—или (*въ раздѣл. конструкціи*): С вино ли щеш послужи Или щеш на свещ посвети. *Д. 35, 98—99.* Кажъ ми, адашъ, ты сѣ вуйча ъ ли ще живѣшъ или сѣ нея. *Зк. 184.* „Ти лудъ ли си или още спишъ, та не